

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΓΚΑΜΠΟΡΙΩ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΜΕΝΑ

«Σε ποιά καιρού είχαμεν υποσχεθή, άρχισμεν σήμερον την δημοσίευσιν του ύπαρκου και περιπετειώδους αυτού μυθιστορήματος του πεποιημένου εις τήν είδησιν του άλλου συγγραφέως Αιμ. Γκαμποριώ. Είχαμεν επίσης υποσχεθή ότι θα έβ.αίταμεν επί του μυθιστορήματος αυτού διαγωνισμόν με άφθονα και πλούσια δώρα και απεύδομεν να πραγματοποιήσωμεν την υπόσχεσίν μας.

Ζητούμεν λοιπόν από τους αγαπητούς αναγνώστας μας να ανακαλύψουν τόν δολοφόνον, οστις—ώς θα είδουν κατωτέρω διαβάζοντες τήν α' κεφάλαιον της «Δολοφονημένης»—καταζητείται από τής πρώτης στιγμής υπό των άρχων.

Ποίος διεπράξεν την ανακαλυπτομένην άγρίαν δολοφονίαν; Ποίος είναι ό δολοφόνος;

Ίδου λοιπόν παίδιον θέσασθε διά τους φίλους αναγνώστας του «Μπουκέτου». «Σε διαβάσουν τās συνεχείας τής «Δολοφονημένης», άς καταζητήσουν τόν δολοφόνον, άς μάς δώσουν διάγραμμα τής αντίληψός των, τής κρίσεώς των, του νεανεικάβισμού των. Λίσις θα δεχόμεθα μέχρι τής δημοσίευσως του Ε' κεφαλαίου τής «Δολοφονημένης» συμπρολαμβανόμενοι.

Από τήν πέντε αυτή πρώτα κεφάλαια δύναται ένας έξυμνος αναγνώστης να εύρη ποίος είναι ό δολοφόνος, έχων υπ' όψιν του τās ανακρίσεις που διεξάγονται, τās ένδειξεις που προκύπτουν, τās υποψίας που ύπαρχουν.

Νά ίδωμεν λοιπόν ποίος άπ' όλους σας θα είναι ό Σέβλοκ Χόλμς στή περιστασια αυτήν.

Οι άποστέλλοντες λύσιν θα άποκόπτουν τήν κάτωθεν δελτίον, θα τή συμπληρώσουν, γράφοντες τή όνομα έκσινου τόν όποιον θεωρούν ως δολοφόνον, και τή όνοματεπώνυμον και τήν διεύθυνσιν τήν ιδικήν των, θα έσοκλείουν τή δελτίον μεθ' ενός π ε ν τ α ο ρ α χ μ ο υ εντός φακέλλου, και θα μάς τή άποστέλλουν, γράφοντες έξωθεν του φακέλλου τήν λέξιν «δολοφόνος».

Ορίζομεν π ε ν τ α ο ρ α χ μ ο υ τήν δικαιομα τής συμμετοχής εις τόν διαγωνισμόν αυτόν, διότι καθώς βλέπετε κατωτέρω, τή βραβεία είναι και πολλά και πολυτελή.

«Εκαστος λύτης δύναται ν' άποκόψη και ν' άποστείλη συμπληρωμένα, δια δελτίε θέλει εν τή από φακέλλου ή εις ξεχωριστά φακέλλα με ιδιαιτέρων πεντάδραχμον δι' έκαστην λύσιν. Έτσι θα έχη καμιάς περισοτέρας έπιτάδας έπιτάδας, διότι όλαί αι λύσεις θα τειθύν εις τήν κληρώσεια. Έπί πλέον κατ' αυτόν τόν τρόπον θα έλαττή ό λύτης να πάρη περισσότερα βραβεία.

Η κληρώσεια θα γίνη εις τή γραφεία μας 15 ήμέρας μετά τήν δημοσίευσιν και του Ε' κεφαλαίου, αφού συγκεντρωθούν όλαί αι λύσεις. Κατά τήν κληρώσεια θα κ.λέσωμεν να παριστανται όσοι έπιθυμούν εκ των λυτών, τόν αναγνώστην και συγγενάτων μας.

Λίσις μη συνδοκούμενη υπό πενταδράχμου δεν θα λαμβάνεται υπ' όψιν.

Εις τόν διαγωνισμόν τής «Δολοφονημένης» έχουν δικαιομα ν.ι. λάβωμεν μέρας πάντες.

Τά βραβεία τή όποια θα δοθούν μετά τήν κληρώσεια εις όσους εύρουν τόν δολοφόνον είναι τά εξής :

- 1ον.) Ένα καπέλλο άνδρικό ή γυναικείο, 2ον.) Ένας ζεύγος υποδημάτων άνδρικών ή γυναικείων, 3ον.) Ένα πορτοφέλι άνδρικό ή γυναικείο, 4ον.) Ένα ώρολόγι έπιτρα-

- πέσιον, 5ον.) Μία όμβρέλλα άνδρική ή γυναικεία, 6ον.) Ένας καθρέπτης του χεριού, άρξαντό, 7ον.) Μία κασσετίνα τουαλέττας μανικιούρ, 8ον.) Μία ντουζίνα λινα μαντήλια άνδρική ή γυναικεία, 9ον.) Ένα κασκόλ, 10ον.) Μία έσάρπα, 11ον.) Ένα πολυτελές άλμπουμ, 12ον.) Ένας ηλεκτρικός φανός τής τσέπης, 13ον.) Μία γραβάτα μετάξινη, 14ον.) Ζεύγος χειροκτιών άνδρικών ή γυναικείων, 15ον.) Ένα άρωμα μοντέρνο, 16ον.) Ένα κουτί άρωματικών σαπώνων, 17ον.) Ένα κουτί άρωματώδους πούδρας, 18ον.) Ένα μπαστούνι, 19ον.) Ένα άνδοσχείον, 20ον.) Ένα κομφοτέχνημα για τή τραπεζί, 21.) Ένα πολυτελές πλαίσιον για φωτογραφία, 22.) Μία σιχροθήκη, 23.) Ένα μετάξινο μαντυλάκι τής τσέπης μοντέρνο, 24.) Ένα κουτί γλυκά από τή «Ντορέ», 25.) Μία ξυριστική μηχανή, 26.) Μία δωδεκάς φωτογραφιών στον καλύτερον φωτογράφο τών Αθηνών, 27.) Ένα κουτί πύρων, 28.) Ένας έγγλεξικός σουγιάς, 29.) Ένα ζεύγος πολυτελών κομμυών μανικετιών, 30.) Μία χτένα για τά μαλλιά, 31.) Μία γυναικεία καρφίτσα, 32.) Δέκα τετραδράχμα λαχεία του στόλου, 33.) Μία φιάλη εύρωπαϊκού λικέρ, 34.) Ένα μεγάλο κουτί συριανών λουκουμιών του έργαστασίου Δαυιόλου, 35.) Ένα ζεύγος γυαλιών για τών ήλιο, 36.) Ένα ζεύγος γκέτες, 37.) Η «Σόνια» τής Γκερεβίλ εκ τής Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου», 38.) Η «Κόρη του Μεγάλου Βάλτου» τής Λάγκερλεφ εκ τής Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου», 39.) Μία έκαμηνία του «Μπουκέτου» δωρεάν και 40.) Μία τριμηνια του «Μπουκέτου», δωρεάν.

Τά άνωτέρω δώρα θ' άγορασθούν και θα έκτεθούν κατά τήν ήμέραν τής κληρώσεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Μόλις έχει ξεμερώσει. Τό πρωτ είναι ήσυχο και γεμάτο δροσιά. Τά πουλιά τραγουδούν στα δέντρα. Τό μικρό χωριό δεν έχει ζυμνήσει όκώμη. Οι όδρομοί είναι έρημοι και τή σάττια κλειστά.

Από μία καλύβα που βρίσκεται στην άκρη του χωριού δυο άνθρωποι βγήκαν και προχωρούν προς τή ποτάμι φορτωμένοι με είδη τής φαρκής.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

«ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗΣ»,

Όνομα δολοφόνου.....

Όνοματεπώνυμον λύτου.....

Διεύθυνσις.....

Είπε και οι δύο ψαράδες.

«Ο ένας γέρος πειά, ασπρομάλλης, με εύρωστος, με ψηλό ανάστημα και δυνατές πλάτες. Ο άλλος είχε νεώτερος, φτωχοντυμένος, με τη μπλε φανελά του ψαρά, αλλά γεμάτος ύψους και δύναμη.

Μοιάζουν μεταξύ των και φαίνεται καθαρά πως ο ένας είναι ο πατέρας και ο άλλος ο γιός.

«Έχουν πάρει το δρόμο που τραβάει προς το ποτάμι και προχωρούν γοργά, ανταλλάσσοντας μισές κουβέντες.

— Να ιδούμε πως θα πάη σήμερα το ψάρεμμα.

— Ο Θεός να μάς βοηθήση. Ύποφέραμε τόσες φτώχειες τώρα τελευταία.

Δέν άργησαν να φτάσουν στο ποτάμι. Το νερό τρέχει με όρμη και στις όχθες ύψώνονται πανύψηλα δέντρα, καλάμια κι άλλα φυτά και θάμνοι.

Άπέναντι ακριβώς, ύψώνεται ανάμεσα στα δένδρα, σε μικρή απόσταση, η έκαυλις του κ. Κόμητος, ο οποίος μένει εκεί με την σύζυγό του. Είναι και οι δύο τους άγαθοι και καταδεχτικοί.

Η κ. Κόμησσα προστατεύει τους χωρικούς, τους άγαπά και τους έλει.

Οι δύο ψαράδες μόλις έφθασαν στην όχθη του ποταμού, πλησίασαν στο πυκνότερο μέρος των θάμνων που είχαν δεμένη τη βάρκα τους κι έβριζαν μέσα τα σύνεργα τους. Κατόπι πηδήσε στη βάρκα ο γερο-ψαράς κι έπληξε να γατζώσει τα κουπια στους σκαριμούς.

«Ένας όμως από τους σκαριμούς ήταν σάσιος κι έσπασε.

— Κάμε ένα γυρό, ελπε τότε στο γιό του, και κύτταξε να βηξέ ένα ξύλο για σκαριμό.

Ο νέος άπομακρύνθηκε και χάθηκε ανάμεσα στους θάμνους.

«Έξαφνα άκούστηκε να φωνάζη τρομαγμένος :

— Πατέρα ! Πατέρα ! Τρέξε !...

Ο γερο ψαράς πηδήσε έξω από τη βάρκα και έτρεξε προς το μέρος που ήταν ο γιός του. Έφθασεν εκεί, παραμέρισε τα καλάμια και τα χόρτα κι ένα φρικιαστικό θέαμα πρόβαλλε στα μάτια του. Πάνω, στη λάσπη της όχθης, ανάμεσα στους θάμνους, βρισκόταν ένα γυναικείο σώμα γιομάτο μαχαριές, βουτηγμένο στο αίμα !... Το σώμα αυτό, η γυναίκα αυτή, τους ήτο πολύ γνωστή.

«Ήταν η κόμησσα !

Πατέρας και γιός έμειναν άφωνοι από την κατάπληξή τους και τον τρόμο τους.

Τι είχε συμβεί λοιπόν ; Πώς έσκότωσε την κόμησσα, και την έβριζεν εκεί ;

Τι τρομερό έγκλημα είχε διαπραχθή ; Τέλος ο νέος ειπε στον πατέρα του, τραυλίζοντας από φόβη :

— Τι θα κάμουμε τώρα ;

— Τι θα κάμουμε ;

— Πρέπει να ειδοποιήσουμε τον κ. Δήμαρχο.

— Τόν δήμαρχο ; «Α, όχι, όχι. Μην τό λές αιδό. Καλύτερα να φύγουμε. Δέν πρέπει ν' άνακατευτούμε σ'αυτή την υπόθεσι. Θά μάς ιπεροδέσουν, θα βρούμε το μπλεά μας...

«Ο γερο-ψαράς είχε άγνώριζε την κόμησσα σ' αυτή την ιστορία. Ύπληξε κίνδυνος να τόν ύποψιασθούν και να τόν συλλάβουν ως ένοχο.

Στο χωριό, τό Ορσιβάλ, δέν είχε καθόλου καλήν φήμη. Ήταν γνωστός σ' όλους ως ληθορθής, και δέν ύπληρχεν άνθρωπος που να μη τόν ξέρη αυτόν, τόν Γιάννη Βερτώ, τόν έπονομαζόμενον Κουβαρντά.

Κι' ο γιός του ο Φίλιππος μπορούσεν ακόμα να βηξέ το μπλεά του, αν άνακατευόνταν επ' μια τέτοια ιστορία.

Ο Φίλιππος όμως ήταν νέος, άπειροκέντος και δέν είχε την πείρα του πατέρα του. Έπέμενε να πάνε και να ειδοποιήσουν τόν δήμαρχο τόν κ. Κουρτώ.

«Ο Κουβαρντάς έθύμωσε. Έκαμε στο γιό του παρατηρήσεις. Θέλησε να τόν τραβήξη μακριά από το πτώμα.

Ο Φίλιππος όμως έγνώριζε την κόμησσα, την έσέβετο και δέν ήθελε να συμμορφωθή με τας συστάσεις του πατέρα του. Έπέμενε μάλιστα τόσο, που στο τέλος ο Κουβαρντάς υπέκυψε.

— Καλά, τού ειπε, αφού έπιμένεις, άς γίνη το θέλημά σου. Να τό ξέρης όμως πως θά την πάθουμε. Όταν θα τό μετανοιώσης θά ναι άργά.

Ο Φίλιππος δέν έπίστευε πως μπορούσαν να τούς ύποψιασθούν και να τούς συλλάβουν, αφού ήταν άθωοι και παρέσυρε τόν πατέρα του προς τό χωριό.

Οι χωρικοί του Ορσιβάλ μόλις είχαν ξυπνήσει. Στο σπίτι όμως του δημόρχου έκοιμάντο άκόμη. Ο Φίλιππος χτύπησε τη πόρτα. Ξαναχτύπησε και σε λίγη παρουσιάστηκε ο ύπληρέτης του κ. Κουρ-

τώ, ο Βαπτιστής. Μόλις τούς είδε έστράβωσε τα μούτρα.

— Τι θέλετε σεις έδω ;

—Να ειδοποιήσης άμέσως τόν κύριο δήμαρχο, ειπεν ο Φίλιππος. Συμβαίνει κάτι πολύ σοβαρό.

— Ν' άνησυχώ τον κ. δήμαρχο αυτή την ώρα ; Άδύνατον. Πέστε μου τί ζητάτε :

Ο Φίλιππος επέμενε :

— Πήγαινε σου λέω και ξύπνησε τον άμέσως. Συνέβη κάτι τρομερό. Έσκότωσαν...

— Ποιόν ;...

— Δέν έχω να σου πω έσένα τίποτε. Να πης να ειδοποιήσης τόν κ. Κουρτώ.

«Ο Βαπτιστής επέσθη πως κάτι σοβαρό συνέβαινε πράγματι και χωρίς να χάση καιρό ξαναβήκε τρεγιάτος στο σπίτι.

«Ο δήμαρχος του Ορσιβάλ κ. Κουρτώ ήταν εκδαιτάτατος.

Μετά τριακόνα ετών έμπορικής επιχειρήσεως και αφού έκέρδιε μεγάλην περιουσίαν, έγκατεστάθη μετά της συζύγου του και τών θυγατέρων του εις τό Ορσιβάλ, όπου έξελέγη και δήμαρχος. Ήτο άνθρωπος άγαθός, όλγιον φιλόδοξος, άλλα και του καθήκοντος. Την ώρα αυτή που τόν ζητούσαν ο Κουβαρντάς με τόν υιόν του Φίλιππον, ο κ. Κουρτώ έκοιμάτο τόν γλυκύτατον ύπνον της άγης.

«Ο Βαπτιστής, όμως ηγαγκάσθη να τόν ξυπνήση και μετ' όλγιον έδέχτο τούς δύο ψαράδες στο γραφείο του.

Μίλησε πρώτος ο Φίλιππος.

—Κύριε Δήμαρχε, σάς ξυπνήσαμε τόσο πρωί, γιατί στην έκαυλι Τρομερόλ συνέβη τη νύχτα, ως φαίνεται, τρομερό αιματοκύλισμα !

«Ο Κουρτώ έγινε χλωμός σαν τό θειάφι.

— Γι' τ' όνομα του Θεού ! φώναξε, τί ειπε αυτά που μου λέτε ;

«Έγνώριζε τόν κόμητα και την κόμησσαν Τρομερόλ και ή ειδήσις αυτή τόν κατεστράψε.

«Ο Φίλιππος συνέχισε :

— Δώ και λίγη ώρα πηγαίναμε να μπουμε στη βάρκα και βοήκαμε το πτώμα της κόμησσης αιματοβουτηγμένο, μέσα στα έλη της όχθης.

«Ο Κουρτώ έγινε άνω κάτω. Άρχισε να βηματίζει μέσα στο γραφείο του χειρονομώντας και μιλώντας μόνος του :

— Σκότωσαν την κόμησσα ;

Μιά τόσο ένάρεση γυναίκα ; Θεέ μου ; Κύριε !... Έγκλημα !... Διεπράχθη έγκλημα στην περιφέρειά μου ; Είναι τρομερό, τρομερό !...

Τέλος εστάθη κι' έφώναξε τόν ύπληρέτη του :

— Βαπτιστή ! Τρέξε στον ειρηνοδίκη κ. Πλαντά και πές του να τρέξη άμέσως έδω. Πές του πως πρόκειται περι σοβαράς υποθέσεως...

Κατόπι έστράφη προς τούς Βερτώ πατέρα και υιόν και τούς ειπε :

— Περιμένετε με έδω. Θα ντυθώ και θα με ώδηγήσετε επί τόπου.

Μετ' όλγια λεπτά, ένφ' ο Κουρτώ έντύετο, έφθασε στο σπίτι του ο ειρηνοδίκης του Ορσιβάλ, ο Πάτερ Πλαντάς, όπως τόν έλεγαν συνοδευόμενος υπό του Βαπτιστού. Μόλις ο Πλαντάς αντίκρισε τόν δήμαρχον έν επισήμη περιβολή και με την ταίριαν του άξιοματός του τόν ρώτησε τί συμβαίνει. Ο Κουρτώ του αφηγήθη ότι έγνώριζε. Ο Πλαντάς δέν έδειξε και μεγάλην κατάπληξην. Έμώψασεν όμως και έσκηπεν σκεπτικός τόν κεφάλι του, σαν άνθρωπος που τόν άπασχολούν σοβαρές σκέψεις.

— Άς πηγαίνουμε ! ειπεν ο Κουρτώ. Έπληρον πράγματι τόν δρόμον που έφερε προς την έκαυλι Τρομερόλ και δέν άργησαν να φθάσουν εκεί. Η έκαυλις έφαινετο ήσυχος. Ο Κουρτώ χτύπησε το κουδούνι. Ξαναχτύπησε πέντε έξ φορές, άλλα κανείς δέν φάνηκε.

Άπέναντι ακριβώς ήταν ή είσοδος του άλσους της μακροθιάς Δελανακόλα. Πρò της είσοδου έστέκετο ένας ίπποκόμος, ο οποίος όταν είδε τόν δήμαρχον να άνησυχή που δέν τού άνοιγαν τού ειπε :

— Άδικως χτυπάτε, κ. Δήμαρχε. Οι ύπληρέται της έκαυλεως λείπουν όλοι. Έφυγαν χθές τό βραδυ στις 8 και 40' για τό Παριό, όπου έπρόκειται να γίνουν οι γάμοι της παλαιάς μαγειρού της έκαυλεως κ. Δενη. Ήμουν και γώ στους γάμους και ξέρω πως θα γυρίσουν σήμερα τó πρωί με τό πρώτο τραϊνό.

— Όστε ο κόμης και ή κόμησσα έμειναν μόνι τους άπόψε στην έκαυλι ; ρώτησε ταραγμένος ο Κουρτώ.

—Μάλιστα, κ. Δήμαρχε.

— Θεέ μου, ειπε τρομερόν ! Πρέπει να καλέσουμε κανένα σιδηροορχό από τό χωριό, να πάσχη την κλειδιωνιά.

Πριν ο Κουρτώ τελειώσει την φράση τόν εφάνηκε να έρχονται από την άλλη άκρη του δρόμου οι ύπληρέται της έκαυλεως Τρομερόλ, τρείς γυναίκες και δύο άνδρες.

(Άκολουθεί)

«Ανάμεσα στους θάμνους, βρισκόταν ένα γυναικείο σώμα, γεμάτο μαχαριές.